

Detaliu pictură interioară

Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice
Autoritatea de Management pentru Programul
Operațional Regional
Strada Apolodor Nr. 17, sector 5, București
Telefon: 0372 111 409
E-mail: info@mdrap.ro
www.mdrap.ro
www.info regio.ro

Direcția Gestionare Fonduri Comunitare pentru Turism
Organismul Intermediar pentru Turism
Bd. Dinicu Golescu Nr.38, sector 1, București
Telefon: 0372 144 000
Fax: 0372 144 001

Beneficiar proiect
Fundația „Cuvântul care zidește”
Str. Mitropolit Firmilian nr.3, Craiova, Dolj, Cod Poștal
200381
Tel. fix: 0251/53.27.28 Tel. mobil: 0756.196.607 Fax:
0251/53.27.28
E-mail: m_pasmangia@yahoo.com

Material gratuit
www.monument-istoric.ro

Investim în viitorul tău!
Proiect selectat în cadrul Programul Operațional și co-finanțat de
Uniunea Europeană prin Fondul European pentru Dezvoltare Regională.

*Turismul cultural religios din județele Vâlcea și Olt -
oportunitate de promovare a identității naționale și a
valorilor patrimoniului național”*

Fundația „Cuvântul care zidește”

Aprilie 2013

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod
obligatoriu poziția oficială a Uniunii Europene
sau a Guvernului României

Vedere Nord-Vest

Mănăstirea Cornet
mănăstire de călugări, viață de obște
monument istoric, județul Vâlcea

Vedere curte interioară

Fost schit de călugări, azi Mănăstirea Cornet cu hramul „Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul” este amplasată pe șoseaua Râmnicu Vâlcea-Sibiu, în satul Tușulești, comuna Racovița.

Mănăstirea a fost ctitorită de vornicul Mareș Băjescu și soția sa Maria, în anul 1666, în timpul domniei lui Radu Leon, pe locul unei construcții mai vechi. În anul 1898, s-a construit calea ferată și tunelul care trece pe sub porțile din fața bisericii, fiind necesară demolarea chiliilor. Din vechile clădiri au rămas numai un foișor, zidurile și turnul de apărare de la nord și est de biserică. Cupola și o parte din altar au fost dărâmate în 1916-1918 și refăcute între anii 1923-1925. Ultima restaurare a acestui monument istoric s-a făcut în anul 1960 de către Direcția Monumentelor Istorice.

Detaliu pictură interioară

Mănăstirea este înaltă, cu ziduri foarte groase din piatră, în plan trilobat. Interiorul este compartimentat în altar, naos și pronaos; are două turlă, una pe naos și a doua pe pronaos. Zidurile exterioare au alternanță de tencuială și cărămidă aparentă. De jur împrejur se află un brâu înflorat prin vopsele. Pictura este lucrată în tehnica fresco, altarul fiind pictat în 1741 de pictorii Radu, Mihail și Iordache, iar naosul și pronaosul în 1835 de starețul Irinarh.

Se mai păstrează, din secolul al XVII-lea, în forma originală, foișorul din colțul de sud-est și o parte din zidul de incintă. Schitul a scăpat și de amenințarea desființării, datorită construcțiilor hidroenergetice. Sub stăreția părintelui arhimandrit Mina Stan, schitul a cunoscut o naștere ctitoricească: biserica a fost consolidată, pictura restaurată, în latura de sud-est s-au ridicat din temelii trei clădiri cu parter și etaj, s-a mărit terenul din latura de răsărit a zidului-cetate și au fost consolidate malurile Oltului dinspre mănăstire.

Acces ansamblu

În cea mai importantă lucrare cartografică a secolului al XVIII-lea este prezentată harta Olteniei, realizată de Fr. Schwantz în 1722. Pe lângă prețioasele referințe pe care ni le dă, inginerul Schwantz realizează o interesantă descriere a celui mai important obiectiv arhitectonic al ținutului, și anume Schitul Cornet. Despre el spune: „Mănăstirea Cornetu, clădită în formă de pătrat, cu ziduri groase, cu două caturi, are biserica în mijloc și patru turnuri la cele patru colțuri. Are chiliile foarte multe, boltite și o pivniță bună. La nevoie pot fi adăpostiți înăuntru 200 de oameni și aceasta ar mai trebui întărită cu metereze și cu alte mici lucrări de apărare pentru ca să nu poată fi cucerită decât doar cu tunul, iar cu tunul nu se poate veni când podul pomenit mai sus este aruncat de acolo.”

Mănăstirea Cornet a avut rolul de a menține paza pe Valea Oltului și drumul spre Argeș, de a supraveghea vama de la Genune (Câineni), de a apăra Cozia și Curtea de Argeș de cotropitorii ce veneau de la nord și de a fi un centru religios pentru așezările dimprejur. În adâncul muntelui, nu departe de schit, există și astăzi o grotă numită „Peștera lui Băjescu”.